

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.520 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. DUMERY loco advocaat B. VRIJENS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
*"U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en christen te zijn.
Op 25 november 2007 zou u Kameroen met een vals paspoort verlaten hebben, om met een rechtstreekse vlucht van Douala naar Brussel te vliegen, waar u op 27 november 2007 asiel hebt aangevraagd.
Volgens de verklaringen die u aflegde voor het CGVS op 15 februari 2008 bent u geboren en getogen in Guzang, Batibo subdivisie. In 1995 verhuisde u naar Bamenda waar u scholing liep in de Government School Atuakom tot 1999. Tussen 1999 en 2001 volgde u avondschoon, maar behaalde geen certificaat. Van 2001 tot 2006 ging u er naar de secundaire school in Progressive Comprehensive High School. Nadat u afstudeerde, werkte u voor X, een organisatie die opkwam voor mensenrechten. Uw moeder denkt dat uw vader gestorven is door vergiftiging door 'La Republique' en dit omdat hij lid was van de Southern Cameroons National Council (hierna SCNC). Hij was leider van de 'public relations' in Momo-county. Uzelf liet zich op 14 november 2003 registreren als lid*

van SCNC en u kreeg die dag uw lidkaart. U was echter geen actief lid. U bent sinds december 2005 verloofd met X (E.). Uw verloofde zelf woonde tot april 2006 bij haar tante in het 'back travellers kwartier' te Bamenda, omdat haar ouders naar de South West provincie waren verhuisd omwille van professionele verplichtingen van Mr. (W.), de vader van Claudette. Hij was commandant bij de politie en moest nieuwe agenten rekruteren. Jullie brachten Claudette's tante nooit op de hoogte van jullie relatie, omdat het in Kameroen ongepast is om een relatie te hebben terwijl men nog op school zit. Vanaf april 2006 woonde Claudette bij haar ouders in 'Foncha street' te Bamenda. In april 2006 zag haar moeder jullie samen bij de deur van hun huis. Ze keek u boos aan. Op 20 mei 2006 zagen Claudette's ouders jullie zitten in een groepje vrienden. Claudette's vader kwam vragen wie u was. U zei dat u een schoolvriend was, maar haar moeder zei dat ze u al eerder zag in de buurt, waarop haar vader kwaad werd en zei dat u niet meer in Claudette's buurt mocht komen. Toen Claudette later op de dag aan haar vader vertelde dat u eigenlijk haar vriend was, kwam haar vader de maandag daarop naar uw school om de directeur te spreken. U werd erbij geroepen en haar vader vertelde u dat u Claudette van haar studies hield. Nadat de directeur u weer naar uw klas zond, vroeg Claudette's vader de directeur om naar de politie te stappen, maar aangezien het examenperiode was, deed hij dit niet. De directeur adviseerde u wel om de relatie te beëindigen. Toen Claudette op 9 september 2006 van een vakantie in Garwa terugkwam, kwam ze naar uw huis. Ze belde haar ouders om te zeggen dat ze een latere bus zou nemen, zodat ze bij u kon slapen. Toen jullie de ochtend nadien een taxi wilden aanhouden, passeerde haar moeder net met de taxi. De moeder stapte uit en sloeg haar dochter. Uit angst liet u Claudette bij haar moeder achter en u zocht de dag nadien een ander huis. Rond 20 september 2006 belde Claudette u op en zei dat ze u wou ontmoeten, maar u vertelde niet waar u woonde en legde neer. U negeerde ook haar volgende oproepen en mails. Tussen november 2006 en 11 februari 2007 was er geen communicatie meer tussen jullie beiden. U zag haar voor het eerst weer op 11 februari 2007 en op 22 maart 2007 zag u haar op uw verjaardagsfeestje. U startte de relatie weer op voorwaarde dat ze dit zou stil houden voor haar ouders. Rond juni 2007 kwam ze langs om te zeggen dat ze zwanger was. Ze wou abortus laten doen, maar u was daar tegen. Ook uw vrienden Ngoh en Marvel vonden abortus de beste oplossing en Marvel, die verpleegster is, zei dat ze zou kunnen helpen. Op 22 juli 2007 belde Claudette u op om te zeggen dat ze naar Garwa vertrok en misschien niet meer terugkwam. Ze belde u verschillende keren op vanuit Garwa. Uiteindelijk kwam ze op 2 augustus 2007 terug, u zag haar niet meer. Op 15 augustus 2007 belde Ngoh u op om te zeggen dat Claudette in het 'General Hospital' van Bamenda opgenomen was en later op de dag belde Ngoh u terug om te zeggen dat ze overleden was. U ging naar het huis van Ngoh om te vernemen wat er gebeurd was. Om half elf 's avonds kwam Marvel langs bij Ngoh. Die vertelde dat Claudette geneesmiddelen nam om abortus te plegen en dat ze daarom naar het ziekenhuis werd gebracht, maar dat er niets meer aan te doen was. Op 19 augustus 2007 zag u een man buiten staan en een andere naar uw veranda komen. De twee namen u mee naar de 'third district police' van Bamenda. Ze vertelden niet waarom u daar was, maar na fouille vond men uw lidkaart van SCNC. U werd opgesloten met zes anderen. Men stelde u vragen over Claudette, maar u werd van niets officieel beschuldigd. Tah, een celgenoot, zag dat men uw documenten verbrandde, en kon uw half verbrande lidkaart van SCNC recupereren. Op 20 augustus 2007 deed men handboeien onder uw voeten en u werd geslagen. Op 23 augustus 2007 kwam een priester er op bezoek in de gevangenis. U ontmoette hem in een kamer, sloeg er de ruit in en vluchtte langs de achterkant weg naar 'Big Mankon'. U belde Ngoh, die u naar hem thuis bracht waar u schuilde tot 29 september 2007. Ondertussen deed de politie een huiszoeking bij uw baas (B.) en zagen uw vorige burens vaak politie. Op 29 september 2007 kwam (M.) Julius, een vriend van uw vader, u halen en hij bracht u naar zijn huis in Douala waar u tot 24 november 2007 bleef. (M.) legde uw zaak voor aan een advocaat. Die onderzocht de zaak en kwam erachter dat de politie u zocht voor vergiftiging. Bovendien had u geen werk, geen identiteitskaart en was u lid van SCNC. Daarom zou men u opsluiten in de 'New Bell'-gevangenis van Douala. De advocaat zag het niet zitten om uw zaak te vdedigen. (M.) nam de beslissing en regelde alles om u het land uit te krijgen zonder dat hij er u van op de hoogte bracht. U vernam voor het eerst iets van zijn

plan toen een smokkelaar langskwam met paspoorten. U ging akkoord met het plan nadat uw oom en de smokkelaar zegden dat het onmogelijk voor u was om nog langer in Kameroen te blijven, omdat de vader van Claudette u overal zou komen zoeken. Op 25 november 2007 (volgens uw schrijven dd. 18 februari 2008) bracht uw oom u naar het vliegveld van Douala. U kon zonder controle op het vliegtuig richting België stappen. Onderweg kreeg u een paspoort op naam van (T.) Eric. Vanuit België telefoneerde u nog met uw vriend Ngoh. Hij kon geen documenten van u ophalen in uw huis in Bamenda, omdat hij hoorde dat de politie uw huis was komen leeghalen. Hij wist u ook te vertellen dat de politie u voor uw vertrek overal kwam zoeken, maar hij had er niet meer informatie over.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen ten gevolge van het overlijden van uw verloofde Claudette, met wie u een omstreken relatie had en omwille van uw SCNC-lidmaatschap, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst is het ongeloofwaardig dat u gearresteerd werd omwille van het overlijden van uw verloofde.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat u enkele weinig aannemelijke verklaringen aflegt in verband met uw relatie met Claudette (E.). Zo verklaarde u eerst dat u sinds december 2004 verloofd was met Claudette (E.) (gehoor CGVS, p.1), maar nadien gaf u aan dat u haar voor het eerst zag in 2005 en dat uw relatie met haar ergens in december 2005 begon, maar u weet niet meer exact wanneer dit was (gehoor CGVS, p.8). Men mag er van uit gaan dat u het begin van uw relatie met een meisje waar u –volgens uw verklaringen– elke dag aan dacht (gehoor CGVS, p.13), toch preciezer in de tijd zou kunnen situeren en dat u hierover coherente verklaringen zou afleggen. Het is ook vreemd dat u enerzijds de naam van Claudette’s enige broer niet kent, (gehoor CGVS, p.8) wat men wel zou mogen verwachten na een relatie van meer dan één jaar met diens zus, maar dat u anderzijds de jongen wel zelf een naam gaf, met name “Joko Boy”.

Verder maken een aantal door u aangehaalde zaken betreffende de reactie van Claudette’s ouders en uw reactie hierop uw relaas ongeloofwaardig. Zo is het eigenaardig dat toen Claudette aan haar vader vertelde dat u eigenlijk haar vriend was, hij naar uw school kwam en aan de directeur vroeg om naar de politie te stappen (gehoor CGVS, p.11). Aangezien haar vader volgens u zélf een hoge functionaris–namelijk commandant– was bij de politie (gehoor CGVS, p.23), ligt het immers binnen de

verwachtingen dat hij persoonlijk zou optreden en hiervoor geen beroep zou doen op de schooldirecteur. In het licht hiervan kan uw bewering dat de vader van Claudette politiecommandant was dan ook worden betwijfeld. Merkwaardig is ook dat u –naast het gegeven dat het in Kameroen ongepast is om tegelijk een relatie te hebben en te studeren (gehoor CGVS, p.9)- volstrekt niet weet waarom precies de ouders –in het bijzonder de vader- van Claudette niet akkoord gingen met jullie relatie (gehoor CGVS, p.14). Op de vraag waarom Claudette's vader u niet wilde antwoordde u dit niet te weten en toen u werd gevraagd of Claudette en haar vader hierover niet spraken, bleek u hieromtrent eveneens onwetend te zijn en voegde u eraan toe dat ze u dit niet vertelde (gehoor CGVS, p.14). Niettemin is erg vreemd dat u Claudette hierover nooit vragen zou hebben gesteld, vermits u doorheen uw verklaringen laat uitschijnen dat de negatieve houding van haar ouders tegenover u toch een domper zette op jullie relatie –zo niet jullie relatie onmogelijk maakte.

Tevens zijn uw verklaringen over de gebeurtenissen na de zwangerschap van Claudette bedenkelijk. U gaf aan tegen abortus te zijn, omdat dit in strijd is met uw katholieke geloofsovertuiging (gehoor CGVS, p.14). Uit uw verklaringen blijkt dat Claudette wel abortus wou omdat haar vader niet mocht weten dat ze zwanger was (gehoor CGVS, p.14). U geeft wel aan dat u aan de idee dacht dat zij haar ouders zou kunnen verlaten en jullie dan samen het kind zouden kunnen houden (gehoor CGVS, p.16), maar waarom u deze idee niet met Claudette bediscussieerde maakt u niet duidelijk. Claudette belde u immers enkele malen op vanuit Garwa (gehoor CGVS, p. 15) het is vreemd dat u er ook dán niet over sprak. Uit uw verklaringen blijkt dat de hoofdreden waarom Claudette abortus wilde ondergaan de vrees voor haar vaders reactie was (gehoor CGVS, p. 14), zodat men toch zou verwachten dat u –die morele bezwaren had tegen abortus- alle alternatieve opties om een abortus te vermijden (met de ouders van Claudette proberen te onderhandelen, elders gaan wonen met Claudette, bemiddelaars zoeken om Claudettes ouders en u te verzoenen ...) zou hebben overwogen en desgevallend met Claudette zou hebben besproken. Jullie gebrek aan initiatief om naar alternatieve oplossingen te zoeken en het totaal ontbreken van overleg tussen jullie beiden over de ongewenste zwangerschap van Claudette komt weinig doorleefd over.

Er kunnen eveneens vragen worden gesteld bij uw (gebrek aan) respons na de beschuldiging dat u verantwoordelijk was voor de dood van Claudette. Volgens Marvel, een vriendin, overleed Claudette in het ziekenhuis na het nemen van geneesmiddelen om een abortus uit te lokken (gehoor CGVS, p.17). Later tijdens het gehoor verklaarde u dat u van uw advocaat vernam dat u beschuldigd werd van vergiftiging van Claudette (gehoor CGVS, p. 21). Het is in dit verband bijzonder opmerkelijk dat u geen enkel initiatief heeft genomen om uw standpunt tegen abortus en bijgevolg uw onschuld in verband met het overlijden van Claudette aan te tonen. Wanneer u gevraagd werd waarom u Ngoh of Marvel – toch twee bevoorrechte getuigen – niet vroeg om te getuigen dat u geen abortus wou (gehoor CGVS, p.22), antwoordde u aanvankelijk dat u geen tijd had om het te vragen (gehoor CGVS, p.23). Dit argument raakt echter kant noch wal, daar u van 23 augustus 2007 tot 29 september 2007 schuilde bij Ngoh (gehoor CGVS, p.20) en dus ruimschoots de tijd had om het hem te vragen. Uw ander argument dat ze niet zouden getuigen wegens angst (gehoor CGVS, p.23), is louter hypothetisch, vermits u aanvankelijk verklaarde dat u het hen niet vroeg. Ook het argument dat u de aanklacht tegen u pas kende via uw advocaat toen u reeds in Douala verbleef (gehoor CGVS, p.23), is niet afdoende, daar men u onmiddellijk na uw arrestatie op 19 augustus 2007 vragen stelde over uw relatie met Claudette, en omdat Tah, een celgenoot suggereerde dat u iemand vermoord had (gehoor CGVS, p.18). Uw bewering dat zulke getuigenis enkel zou kunnen in een rechtszaak (gehoor CGVS, p.18) is ook niet overtuigend, omdat niets u belette om Ngoh en Marvel te vragen een verklaring in uw voordeel af te leggen bij de politie. Uw gebrek aan initiatief om getuigen te zoeken die uw onschuld konden bevestigen komt weinig aannemelijk over en de argumenten die u hiervoor aanhaalt, overtuigen niet.

Bovendien dient er te worden vastgesteld dat u uw lidmaatschap van SCNC niet aannemelijk kan maken.

U verklaarde dat politie aan uw advocaat vertelde dat u Claudette vergiftigde, maar verderop zegt u dat er geen officiële aanklacht tegen u loopt en de autoriteiten uw

arrestatie niet zien omwille van het feit dat Claudette dood is – later zegt u weer dat u verdacht wordt van haar vergiftiging (gehoor CGVS, p.21) – maar omwille van het feit dat u lid bent van SCNC (gehoor CGVS, p.20). Men vond immers uw lidkaart van SCNC bij een fouille op 19 augustus 2007 (gehoor CGVS, p.17-18). Met betrekking tot deze lidkaart, waarvan u stelt dat u die op 14 november 2003 verkreeg, de dag dat u zich liet registreren, en dat dit de enige lidkaart is die u had (gehoor CGVS, p.4-5), kan echter het volgende worden opgemerkt. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat het door u voorgelegde type van lidkaart pas in 2005 geïntroduceerd werd. Bovendien is het uitermate vreemd dat de politie een belangrijk bewijsstuk tegen u – namelijk uw lidkaart van SCNC –in brand zou hebben gestoken en dat de resten ervan slechts bij toeval door één van uw medegevangenen zouden zijn gerecupereerd (gehoor CGVS, p.19) (zie de door u voorgelegde resten van uw SCNC-lidkaart). Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat u daadwerkelijk vervolgd werd voor het door u aangehaalde feit.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document, een lidkaart van SCNC, werd reeds besproken en wijzigt voorgaande vaststellingen niet. U legde geen documenten voor om uw identiteit of uw reisweg te staven."

3.2. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht.

Hij betoogt dat de bestreden beslissing hoofdzakelijk gesteund wordt op subjectieve opmerkingen, waarbij geen rekening werd gehouden met het feit dat hij afkomstig is van Kameroen en zijn asielrelaas zich daar ook afspeelt.

Verder merkt verzoeker op dat de realiteit en normen in Afrika totaal verschillend zijn van deze in West-Europa.

Hij verklaart dat de vader van zijn vriendin nog één geadopteerde jongen had, dewelke verzoeker evenwel nooit heeft gezien of gehoord en die "yoko boy" werd genoemd, wat volgens Claudette "a boy gift from God" betekent.

Verzoeker stelt dat hij van zijn vriendin enkel vernam dat haar vader een "commandant" was.

Hij voert tevens aan dat hij les volgde in een privéschool, waardoor het voor deze dan ook niet evident was om in deze school op te treden.

Gezien een relatie tussen studenten op zich al niet geaccepteerd wordt, heeft verzoeker aan zijn vriendin nog weinig uitleg gevraagd over de reden waarom haar vader gekant was tegen hun relatie.

Verder merkt verzoeker op dat in een land als Kameroen, waar corruptie welig tiert, een eerlijk proces niet gegarandeerd is en vooral Engelstalige burgers willekeurig gearresteerd en opgesloten worden, waarbij hij verwijst naar een document van het U.S. Departement of State van 11 maart 2008.

Hij is van oordeel dat niet op afdoende manier gemotiveerd wordt waarom er geen geloof kan worden gehecht aan zijn lidmaatschap van SCNC gezien de Commissaris-generaal enkel verwijst naar zijn lidkaart, welke niet geloofwaardig zou zijn, zonder dat enig onderzoek werd verricht naar zijn politieke activiteiten en die van zijn vader.

Verzoeker stelt dat de Kameroense autoriteiten steeds SCNC-elementen die teruggevonden worden bij burgers hebben vernietigd. Hij blijft erbij dat de SCNC-lidkaart die hem werd afgeleverd authentiek is.

3.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de

betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (R.v.St., nr. 100.628, 7 november 2001; R.v.St., nr. 159.298, 30 mei 2006; R.v.St., nr. 166.608, 12 januari 2007; R.v.St., nr. 167.848, 15 februari 2007; R.v.St., nr. 172.777, 26 juni 2007). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt aangaande zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid.

Verzoekers loutere bewering dat de normen in Afrika verschillen van die in West-Europa, zonder hierbij aan te geven op welke wijze dit *in concreto* de bestreden motivering zou kunnen weerleggen, volstaat geenszins.

Hij beperkt zich ertoe zijn eerdere verklaringen aangaande de geadopteerde broer van zijn verloofde te herhalen, hetgeen evenmin dienstig is ter weerlegging van de bestreden motivering hieromtrent, dewelke terecht opmerkt dat het weinig aannemelijk is dat hij diens echte naam niet kent, terwijl verzoeker beweert meer dan een jaar een relatie te hebben gehad met zijn vriendin.

Dat verzoeker les volgde in een privé-school, vormt geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat het weinig geloofwaardig is dat de vader van verzoekers vriendin, die als commandant een hoge functie had bij de politie, aan de schooldirecteur zou hebben gevraagd de politie in te schakelen, in plaats van persoonlijk op te treden.

De bestreden beslissing acht het verder terecht niet aannemelijk dat verzoeker zich geen verdere vragen stelde over de oorzaak van de houding van de ouders van Claudette ten aanzien van hun relatie en waarom hij hierover met haar niet gesproken heeft. Gezien deze problemen deel uitmaken van de kern van zijn asielrelaas, kan van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover duidelijke, coherente en plausibele verklaringen aflegt.

Voor zover verzoeker zijn vrees voor vervolging tevens baseert op zijn SCNC-lidmaatschap, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing vaststelt dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de door verzoeker bijgebracht lidkaart, die hij op 14 november 2003 zou verkregen hebben, een type van lidkaart betreft dat pas in 2005 geïntroduceerd werd. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het inderdaad weinig aannemelijk is dat de politie dergelijk bewijsstuk tegen verzoeker zou hebben verbrand en dat een medegevangene de restanten bij toeval nog zou hebben kunnen recupereren, zodat de bestreden beslissing op goede grond besluit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers lidmaatschap van het SCNC en derhalve evenmin aan de daaruit voortvloeiende vermeende vrees voor vervolging.

Verzoeker weerlegt de bestreden motivering niet met betrekking tot (i) de tegenstrijdige verklaringen die hij aflegde aangaande zijn relatie met Claudette, waarbij hij enerzijds stelde dat zij zich in december 2004 verloofden, terwijl hij anderzijds verklaarde dat hun relaties pas in december 2005 begon (ii) de vaststelling dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker en Claudette niet samen overlegden over de vraag of ze het kind zouden houden dan wel abortus toe te passen, noch naar alternatieve oplossingen zouden hebben gezocht nadat bleek dat zij zwanger was (iii) verzoekers reactie ten aanzien van de beschuldigingen omtrent de dood van zijn verloofde, waarbij hij geen enkel initiatief nam om ter verdediging zijn standpunt tegen abortus aan te tonen en evenmin aan de personen die dit konden bevestigen, vroeg om te getuigen (iv) de vaststelling dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde aangaande de reden van zijn arrestatie, gezien hij enerzijds aangaf dat hij verdacht en beschuldigd werd van de vergiftiging van zijn verloofde, terwijl hiervoor geen officiële aanklacht liep, terwijl hij anderzijds beweerde te zijn gearresteerd omwille van zijn SCNC-lidmaatschap. Deze motivering, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in de negatieve aandacht van de autoriteiten te staan omwille van zijn relatie met en het overlijden van Claudette of zijn beweerd SCNC-lidmaatschap.

Verzoekers algemene beweringen omtrent de corruptie in Kameroen, waarbij verwezen wordt naar een document van het U.S. Departement of State, dat overigens niet bij het verzoekschrift wordt gevoegd, volstaan geenszins om *in concreto* een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (R.v.St., nr. 169.222, 21 maart 2007; R.v.St., nr. 165.215, 28 november 2006). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

4.2. Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt ter staving van zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en uit het administratief dossier blijkt evenmin dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker, de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas mede in acht genomen (zie sub 3.3.) de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

dhr. R. SANEN,	toegevoegd griffier.
----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.